

Davids 15de salme.

(Oversat fra det svenske.)

Hvem, o Herre, — træt af striden
her i tiden,

skal i dine lette bo?

Hvem skal, — hævet over nøden,
sorgen, døden,
bygge paa dit bjerg i ro?

Den, som ei sig lar forvilde,
men gaar stille
paa rejsfærdighedens vei;
den, som uden falskhed over,
hvad han prøver
og saa finder ret for dig.

Den, som sandhed kjæft forklarer
og forsvaret
hver en tid og hvert et sted;
den, som uden svig og tænker
aldrig tænker
nogens åre, nogens fred.

Den, som fattige og rige
agter lige,
lasten kun foragtelig tror;
den, udi hvis klare øie
ei den høie,
men den hellige er stor.

Den, som næstens haab ei sviger
eller viger
fra sin ed ved kneb og kunst;
den, som dydens fald ei volder,
ei forholder
nødens ret for guld og gunst.

Han, o Herre, skal med tiden,
efter striden,
i din lune hytte bo;
han skal, — hævet over nøden,
sorgen, døden,
saa hos dig en evig ro.

A. X.

Det store eksempel.

(Joh. 13.)

„Ved J. hvad jeg har gjort mod
der?“ Saaledes spørger Jesus os,

ligesom han spurgte sine disciple.

Hvad vi svarer, det skal ikke vise sig af

vore ord, men af vore gerninger; det
skal vise sig af, hvorledes vi handler
mod hverandre; thi en kristens viden
viser sig i dette tilfælde ved hans
gjøren.

Du tænker maaske, naar du læser
om dette under om misfandhed: „At,
om Jesus dog vandrede her paa jor-
den som i disciplenes dage! Om jeg,
lig synderinden i Simons hus, kunde
stille mig ved hans fødder og våde
dem med mine taarer!“ Det kan du,
Jesus er dig nærmere end du tror.
Du behøver ikke at tage flere skridt,
end Jesus gjorde, da han stillede sig
ved disciplenes fødder, før du staar
ved en søsters eller broders fødder,
som trænger til at toes. Sjå dig blot
rede. Vor Herre Jesus er i sine lem-
mer endnu rede til at tage imod dig,
Slynd dig at iføre dig det rette lin-
klæde, hjertets barmhjertighed og ud-
myghed. Vind det belte, det fuld-
kommenhedens baand, om dig, som
heder kjærlighed. Der er utallige dag-
lige tilfælde, hvor vi kan efterfølge
vor fæller, naar det gjælder om at to
hverandres fødder. Maatte blot Je-
su kjærlighed altid vise os veien!

Først kan vi to hverandres fødder
ved at tilgive hverandre (Kol. 3, 13).
Tilgivelsen er kjærlighedens dybe og
skulte grund i menneskenes forhold
til hinanden, ligesom i vort forhold
til Gud. Saa meget jeg kan tilgive,
saa meget elsker jeg. Saa meget til-
givelsen gjenemtrænger min daglige
omgængelse med næsten, saa meget er
den gjenemtrængt af kjærlighed.

Vi siger med lid: den daglige om-
gængelse; thi det er ikke blot de store
og svære fornærmelser, som truer med
at fortrænge kjærligheden, men ogsaa
de smaa dagligdagse. Slige fornær-
melse vil altid sendes selv i de bedste
Jesus disciples forhold til hinanden. Vi
dør ikke fra vore gjensidige fordringer
til hinanden, før vi er helt døde fra
os selv. Og det tager tid.

Saa er der da ingen anden udvei,

om kjærligheden ikke skal dø, end at
vi daglig i mildhed forlader hveran-
dre, ligesom Gud for Kristi skyld for-
lader os. Hvor vi gjør vel, ikke ale-
ne mod vor broder, men imod os
selv, om vi saaledes to hverandres
fødder! Ingen ved, naar den sidste
aften for vort samvær kan komme,
maaske søndag vi tror, og hvor det er
godt da at have all paa det rene med
hverandre!

Naar din broder ligger i graven,
kan du ikke to hans fødder.

En anden maade, hvorpaa vi kan
to hverandres fødder, er ikke alene at
undgaa at tale, hvorved vi istedetfor
at to tilsmudser hverandre, men og-
saa, saavidt det er i overensstemmel-
se med sandheden, undskylder og til-
dækker hverandres fejl og strøbelig-
heder. Hvor ofte blotter vi ikke de
pletter, som klæber ved en broders
vandring, istedenfor at to dem af!
Væri die er her, som i saa meget an-
det, forud for vor haand. Diet er
hurtigt til at se pletten, men haanden
er træg til at tørre den af.

Endnu en anden maade at to hver-
andres fødder paa er, i kjærlighed
indbydes at formane hverandre, for
paa den maade at saa pletten bort.
Hvor meget fordommer vi ikke her!
Hvor ofte taler vi ikke til en anden
om en broders forsyndelse, inden vi
taler til ham selv derom! Hvis vi
talte med ham, istedetfor om ham,
kunde vi maaske vinde vor broder for
vort hjerte, maaske ogsaa for Jesus
— for ham, som gennem sin kjærlig-
hed har vundet os. (J. i St.)

De korsfæstede ham og misdåderne.

(Fortælling.)

En engelsk marineofficer sejlede med
sit skib opad en stor flod i Birmas i
Indien. Han var henrykt over land-
ets skønhed, træernes og planter-
nes rigdom og pragt, da hans bue
pludselig havde et skrækkeligt hyn.
Paa stranden af floden stod en lang

række af store kors, hvorpaa der hang
mennesker! Tolv, femten, tyve efter
hverandre. Paa nogle er allerede
benene brudt, de er døde, et bytte for
gribbene, der river deres fjød af, —
andre lever endnu og jamrer sig un-
der de utaaleligste kvaler. En del af
dem tjente endnu kongens soldater
som skydeskive; flere havde allerede
saaet naadestødet, som bestod deri, at
man med magt brød deres ben.

Blandt den lange række af uhykkeli-
g: var der ogsaa en gammel, vakker
mand, af ædelt udseende. Han var
endnu ilive. Da skibet drog forbi,
hævede han langsomt sit hoved op,
og i den døendes blit læste man en
bøn om medlidenskab, medens døds-
kampens sidste krampekræfter be-
vægede hans fastnaglede lemmer, og
gribbene sad allerede foran ham, ven-
tende paa, at han skulde dø, for at
de kunde begynde sit skrækkelige maal-
tid.

Officeren skuede saaledes med egne
dine korsdødens kvaler, det skrækkeli-
gste og forfærdeligste, som den men-
neskelige grusomhed har opfundet,
som ogsaa Jesus frivillig underkaste-
de sig. Han forstod nu, hvilke lidel-
ser bibelens ord udtrykker, naar den
fortæller: „Og da de var kommet til
det sted, som kaldes hovedpandeste-
det, korsfæstede de ham der og mis-
dåderne, den ene ved hans højre, men
den anden ved den venstre side“. (Luk.
23, 33.)

Hvad tror De om min religion?

En trofast og dygtig sjælesørger fik
engang dette spørgsmål af en rig
dame. Hun havde bedet ham besøge
sig, og da han tog plads i hendes
dagligstue, begyndte hun at fortælle
om alle sine gode gerninger, om hvor
meget hun havde gjort for de fattige
osv. Det var en lang historie, katalo-
gen over hendes dyder var meget ind-
holdsrig.

Præsten hørte meget tænmødig paa.

hende, indtil hun endelig stanfede. Han begyndte da, saasnart han fik ordet, at vise hende den seil, hun gjorde sig skyldig i. Men hun havde saa høi mening om sig selv og om sin maade at være paa, at hun aldrig vilde paa, at prestens jo maatte anse hende som et mønster paa kristeligt liv. Meget fortrolig sluttede hun sin fortælling med at rette det spørgsmaal til ham: „Nu, hvad mener De om min religion?“

Hun fik svaret kort og bestemt, men vistnok ikke som hun havde ventet det.

„Frue“, sagde han, idet han pegede paa sin hat, der laa paa bordet. „De har neppe saa megen kristendom, som min hat, som ligger der paa bordet.“

Presten traf sømmet paa hovedet. Hans ord var en skarp pil, som ramte og gjennemboede det farisæiske skjold, Denne krinde begyndte nu at eksaminere sig selv; herved kom hun til at indse sin syndighed og lærte saaledes frelsens vei at kjende — trødens og ikke gjerningens. — (Kirkef.)

Forældre bør agte sine børn for en Herrens gave.

Børn er Herrens gave, og livs frugt er en løn. Sandheden af dette udsagn kan intet menneske drage i tvil. Ingen kan give eller fratage sig selv børn. Mafel raaber til Jakob: Staf mig børn, hvis ikke, saa dør jeg. Da blev Jakob vred og svarer hende: Er jeg i Guds sted, som har forment dig livsfrugt?

Hanna, Elkans hustru, græder i tabernaklet over sin barnløshed. Dog lader Herren sig bevæge og skjænker hende en søn, Samuel, dette Guds åres dyrebare vidne. Da hun gav barnet navn, lagde hun straks den bekyndelse i dette, at Herren havde skjænket hende barnet; thi Samuel betyder: han er begjært, og jeg bønlyst af Gud.

Mangen kongeslagt er uddød, fordi Gud Herren ikke vilde skjænke den sidste af stammen børn. Denne sidste havde maaste gjerne givet sit halve kongerige for at kunne indfåtte en søn til hersker over den anden halvdel. Men hvo formaar noget imod Guds raad? Derfor maa ethvert barn, naar det efter fødselen lægges i sin faders arme, betragtes som en dyrebar Guds gave, og end mere, naar det efter daaben bringes tilbage til forældrenes hus. Et stakkels menne-

sklebarn bæres bort; et Guds barn bringes tilbage. Født af kjødet bæres det bort, født af aanden bringes det tilbage. Nu kan man i dobbelt forstand sige: „Dette barn er en Herrens gave“. Himmels og jordens konge overgiver sit barn, i hvilket han har fornyet sit billede, og som han har udvalgt til at arve hans himmelske herlighed, til forældrenes pleie og opdragelse. Dette er det første bevis paa Guds tillid til dem. Herren giver dem skatte i forvaring; thi de børn, som han i daaben har afsøet med sit kostbare blod, er hans egne perler.

Over en saadan gave bør alle forældre af hjertet glæde sig. Men mon de altid gjør det? Mon alle børn bliver modtagne som en kostelig gave fra Gud? Vi ville fra det dybeste dybs siige op til den kristelige glæde, som gudfrugtige forældre føler over en saadan Guds gave.

I hedningeverdenen gives der store landstrækninger, hvor det navnlig ansees for en stor ulykke at faa døtre. I Indien var der før hele stammer, i hvilke den forarmede adel gennem aarhundreder havde brugt at dræbe sine døtre, fordi man ikke kunde udbydere dem standsmæssigt.

I den mægtige kinesiske keiserstad, Peking, hvor man ellers roser sig af de fineste og mest slebne søder, er ogsaa forældrenes kjærlighed til børnene saa affleben, at der hver morgen fjæres vogne gennem den store stads gader for at opsamle de om natten udskatte børn. Dog, hvorfor behøver vi at gaa saa langt? Og saa hos os fødes der jo saare mange børn, i hvilke forældrene mere ser en straf, end en Guds velsignelse.

Derfor ser vi, at mange mødre, især i de store byer, straks efter fødselen sætter sit barn i en af hine pleiestiftelser for fattige diebørn, som dersteds gjerne findes. Naar saadanne børn begynder at faa lidt forstand, møder heller ikke deres die nogen moder, men en fremmed kvinde, som gjør smaabørns opførelse — vi kunne ikke kalde det opdragelse — til et haandværk eller levebrød. Moderen har frastagt sig mdien med sit barn: men dermed ogsaa glæden deraf. Ikke stort bedre er det i de fleste tilfælde, hvori børn, som man kalder, udskrives til opfostring. Om end dette skridt ofte kan være en forgelig nødvendighed, saa er denne dog for det meste en

frugt af syden. Saadanne mødre skulde kun ret betænke, hvorledes synden forgifter al glæde, hvorledes den løsner selv de inderligste forhold, saaledes som barnets til moderen. Sjælden betragter barnet senere moderen som sin rette moder. Denne har jo heller ikke selv betragtet barnet rigtig som sit barn, har ikke med surmisie og vaagne nætter kjøbt sig en plads i barnets hjerte. Gud har givet hende det som en gave, og hun har ikke villet have det som saadan.

Men selv bortset fra disse afveie, staar ofte sorgen i glædens sted ved det stakkels barus vugge. Istedetfor taknemmelighedsstaaler ser barnet kummerens taarer i forældrenes die. Ofte tænke fattige forældre: „barneflokken bliver for stor; hvem skal føde dem? Vi kan med nødd og neppe skaffe brød til dem.“ Og dog er ikke dette andet end mangel paa tro, mangel paa mod. Du er ikke barnets overste fader. Dets skjebne styres af ham, fra hvem alt fadernavn er i himlene og paa jorden. Han har antaget sig det til sit barn i den hellige daab; han har ikke sagt: flokken bliver for stor, jeg vil ikke mere lade noget barn døbes til mit navn, til min naade og omsorg. Nu vel, saalänge han, som har føde til kvæget og ravneungerne, antager dem til sine børn, saa vær frimodig og usorragt.

Naar barnet bringes tilbage fra daaben, saa tag imod det som et Guds barn. Faderen har givet sønnen det. Lige som solens stråler afspejler sig i dugdraaben, saaledes har Gud tegnet sin kjære søns billede i barnets hjerte.

Derfor bør enhver moder istemme lidt af Marias lovsang ved sit barns vugge. Hun bør se i barnet en arving til det evige liv, og forjage alle bekymringer ved tanken om, at Gud har sat et saadant formaal for barnets liv. Sku i troen alle dine børn som salige deroppe. Forestil dig den dag, da de alle staa omkring sin frelser.

For mig.

Den bog er for mig. En holdt landst bonde i Kapstaden saa en hottentot læse i bibelen og bemærkede spotteude: „Den bog er ikke for saadanne som du.“ „Jo vist er den saa,“ lød svaret. „Hvorledes ved du det?“ „Fordi mit navn staar i den“, svarede hottentoten. „Dit navn, hvor?“ „Her“

svarede manden og læste: „Jesus Kristus kom til verden for at gjøre syndere salige.“ „Synder, det hedder jeg, og bogen er for mig.“

Ombendt.

En ung pige tumlede sig en nat i en dansesal og tænkte kun paa verdens lyst og letindighed. Hun havde under sin konfirmationstid været greben af Herrens sandhed, men siden igjen slaaet alvorstanken fra sig. Midt under dansens hvirvel faldt et par linjer af en sang hende ind:

„Her springer du paa letten jod, din frelser maatte svøde blod“.

Det forekom hende, som hun saa sin frelser bade i angstens svøde under lampen i Selskabet. Det hele blev saa uhyggeligt og stygt for hende derinde i danserummets. Hun kunde ikke være der et øieblik længere. Saa hurtigt hun fik sit tøj paa, ilede hun hjem. „Min time i Selskabet“ bragte hende i knæ for Frelseren. Der blev suk og raab, der blev taarer og bøn om frelse.

„Jeg saa ham i hans ansigt og i hans hjerte ind, da böied sig mit fæve knæ, og taarer randt paa kind“.

Lodsen.

Mange mennesker mener, at de maa prøve alle mulige ting for at kunne have en begrundet mening. Saa prøver de da ogsaa synden; og synden er født som — arsenik. Saa sker det da let, at folk kommer saaledes ind i slig prøvelse, at de ikke mere kommer ud derfra, men bliver hængende deri, som fluen paa det giftige sukkerpapir, og gaar jammerlig tilgrunde. Sætningen er falsk. Man skal ikke prøve alle mulige ting.

En lods blev engang spurgt, om han kjendte alle farlige klipper og skjær langs kysten.

Han svarede: „Nei! Og det er heller ikke nødvendigt; nødvendigt er blot dette, at jeg nøiagtigt ved, hvor der ingen saadanne klipper og revner er.“

Netop saaledes er det ogsaa bevendt med vor fart gennem livet. Vil vi sikret tilbageslægge den og naa den evige himmelske saligheds stille, trygge havn, saa er der kun et, som er nødvendigt for os at vide, nemlig: ad hvilken vei vi kan undgaa alle farer, som truer os. Denne vei viser bibelen

os klart og tydelig. Jesus selv er veien; og den, som af hjertet tror paa ham, kommer velbeholden frem; men den, som ikke tror paa ham, han vil ikke komme paa den rette vei, selv om han kjendte alle hemmeligheder.

„Til dit ord, Herre kjære,
Naar al min attraa og mit sind;
de, det ei følge, ere
med al sin egen visdom blind.
Gud, hjælp mig arme synner
paa denne vildsom v, at jeg din pris forkynder
i live og i død!
Du vil mig et forlade,
du tro og gode Gud!
giv mig, at jeg maa hade,
alt, som er mod dit bud!“

Ankeret.

For nogle aar siden gjorde A... en rejse tilfjøs fra New York til Alexandria i Virginia. Ved midnatstid, fortæller han, kom vi til Potomac river. Dampskibe maatte ikke passere dette sted efter klokken 9 om aftenen, og vi maatte derfor ankre her. Endelig brød morgenen frem. Winden blev med den fremskridende dag sterkere, og snart rasede en storm. Vi ledede anker og søgte at komme over det farefulde sted og løbe ind i floden. For sent blev man var, at maskinen ikke var i orden, og at hjulene ikke bevægede sig. Skibet var nu i vindens og bølgernes magt. Det foran os var brændingen, og vi drev ind paa den. Det eneste haab for vor redning laa i ankeret. Det blev kastet; men med forfærdelse lød det fra de blege læber: „Det slæber; det holder ikke!“ Hjertet, som ikke havde frugtet for at storme fiendtlige batterier, foragtede. Winden drev os stedse nærmere ind mod brændingen; blot nogle dieblitte, og det vilde være forbi med os. Da gav det paa en gang et ryt, hele skibet blev rystet, et dieblitt stød det stille, derpaa törnede det agterenden om, og det glade raab lød fra alle munde: „Det holder! det holder!“ Ankeret havde faaet tag i en klippe; vi var reddede. Thi vor ankergrund var en klippe.

Vi kristne ved, hvor vi skal kaste vort anker; og den, som vover det i troen, han vil ogsaa erfare, at denne grund ikke lader vort livs skib komme ind i den fordærvelige brænding. (Mærk klippegrunden er Jesus Kristus.) Og tydelig er den, som i sandhed kan sigte:

„Nu har jeg fundet det, sig grunder mit salighedens anker paa; den grund er Jesu død og vunder, hvor den før verdens grundvold laa; det er en grund, der evig staar, naar jord og himmel selv forgaar.“

„Herre, kom mig ihu!“

En søndag, da Moody skulde prædike i operahuset i London, gik en ung jøde over det der liggende torv for at begive sig til et spillehus. Hans opmærksomhed droges hen paa den store folkeskare, som just nu strømmede ind. En fremmed herre traadte venlig hen til ham og indbød ham til at følge med. Da han saa, at endog Englands lordkansler traadte ind, troede han, at det maatte være noget af betydning og fulgte med. Han fik en plads, og det store sanglor istemte sangen:

„Sig mig den gamle sandhed,
sig mig den om igjen,
om Jesus og hans naade,
om Jesus, synders ven.“

Underlige følelser stormede ind paa den unge jøde. Efter en gribende bøn prædikede Moody om røverer paa korset og dvælede særlig ved ordene: „Herre, kom mig ihu, naar du kommer i dit rige!“ (Luk. 23, 42).

Disse ord greb ham sterkt. Midt under talen faldt han paa knæ blandt de omstaaende og bad, at Herren ogsaa maatte komme ham ihu. Og han blev bønshørt. Gud havde alt længe tænkt paa hans sjæl og søgte ham just nu. Han fandt fred ved Kristi blod og betjendte siden troen paa den korsfæstede jelsker.

Han maatte gennemgaa megen trængsel. Saaledes blev han forbandet og udstødt af sine forældre og venner og mistede desuden sin stilling. Men Herren styrkede ham til at bære alt dette og lod ham ikke blive bestjæmmet.

Naar du kommer i dit rige,
syndere til skræk og gru,
med hin røver jeg dig beder:
Herre kjære, kom mig ihu!

21.

Han virkede alt efter sin viljes behag.

Vor tro paa Guds visdom amager og forudsætter, at han har en bestemt hensigt og plan i salighedsrens veed. Hvad vilde skabelsen have været uden hans plan? Er der en fist i havet eller en fugl i luften, som er overladt

til en hændelse med hensyn til dens skabelse? Nei, i hvert ben, led, muskel, sene og blodkar, kan du se Guds haand, som virker alt efter sin uendelige visdoms hensigt. Og skulde Gud være nærværende i skabelsen, styrende alting, og ikke være det i naaden? Skal den nye skabelse have den ustadige og vankelmødige menneskenatur til at regjere over sig, naar Guds raadslutning styrer den gamle skabelse? Se hen til forsynet. Hvo kjender ikke, at end ikke en spurv falder paa jorden uden vor faders vilje? Ja endog alle vore hovedhaar er talt (Mat. 10, 29—30). Gud veier vor sorgs herge, og vore forbyggelses høie i sine vegtskaaler. Og skulde der være en Gud i forsynet og ikke i naaden?

Skulde skallet være anordnet ved visdom, og hjernen være overladt til et blindt tilfælde? Nei, han kjender enden fra begyndelsen af. Han ser i dets beskaffede sted, ikke blot hjørnestenen, som han har lagt i skjønne farver, i sin kjære søns blod; men han ser i deres beskaffede sted enhver af de udvalgte stene, tagne ud af naturens stenbrud og polerede med hans naade; han ser det hele fra hjørnet til murtindingen, fra grundvolden til taget. Han har i sit sind en klar kundskab om enhver sten, som skal lægges i dens tilberedte sted, og hvor stor og udstrakt bygningen skal være, og naar sluttestenen skal føres frem under frydefrigene: „Naade, naade være med den.“ (Zach. 4, 7). Tilføjst skal det blive seet, at han kundgjør sin herligheds rigdom over barmhjertighedens kar, hvilken han forud har beredt til herlighed (Rom. 9, 23), han, som „virker alt efter sin viljes raad“, og at, i enhver del af naadens verk, han har udført sin hensigt og forherliget sit navn. (Epr.)

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT
Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Lien's Pharmacy

Scandinavian Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Ustenburger

Nye Testamente

med fortaler og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortaler og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Aabenbaring. Särdeles stikket til husandagt.

554 sider liden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presjet skindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at faa fat i denne verdensberømte lille andagtsbog, og læs den slittig for dig selv og for dit hus.“

212 sider.

3 indbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherisk veiviser til prøvelse af de forskjellige kirker og religiøse samfund.

380 sider.

Godt indbunden = = = \$1.25

Lutheran Publ. House,
Decorah, Iowa.

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erbal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. G. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besørjes af pastor G. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Afdelingen i „Herald“, „Fra kirken i Norge og Danmark“, vil indtil videre blive stående. Den velvillige læser vil erindre sig dette.

Vil N. G. fra Winnepeg være saa venlig at opgive navn og adresse, skal Herald med glæde svare paa de opstillede spørgsmaal.

Luthers synderegister.

Luther fortæller, at han engang efter en haard anægtelse sad i søvn. I en drøm saa han satan, menneskenes anklager, staa nede ved sengen. Spottende sagde fienden: „Luther, du er rigtig en vakker kristen! Har du virkelig mod til at kalde dig en kristen?“

„Ja, sagde Luther, „jeg er en kristen, fordi Kristus har tilladt mig at komme til ham ligesom enhver synder.“

„Hvad“, raabte satan, „du en kristen? Se dit synderegister!“ Dermed oprullede han en lang liste. „Overst“, siger Luther, „saa jeg mine synder fra ungdommen og fra barnsben af, synder, som jeg havde glemt de fleste af. Her stod de opførte med grusom tydelighed. De fulgte den ene synd paa den anden gennem alle mit livs dage og aar, synder, som jeg havde mistet al klar erindring om. Skam og angst forurolkede næsten mit sind.

„Sandelig, satan har lovet paa sin

side! Jeg er fordømt“, forbød det i min samvittighed.

„Hvorledes kan jeg bestaa for Gud med denne syndebyrde?“

„Videre, videre“, raabte Luther, og satan kom tilsidst til den sidste side.

„Lad mig se enden af listen“, skreg Luther i fortvilelse.

Da saa hans taarefyldte øie helt i slutningen nogle ord, røde som skrevet med blod. De lød saaledes:

„Jesu Kristi, Guds søns, blod renser af al synd.“

I fejerrig tro vilde Luther fremholde disse ord imod satans anklager. Men satan var forbunden. Det dyrebare ord om Kristi blod havde jaget ham paa flugt. — Merk det, kjære kristen! (L.)

„Se det Guds lam. —“

„Se det Guds lam, som bærer verdens synd“ (Joh. 1, 29.) Gud siger: Jeg ved, at dine synder er altfor tunge for dig at bære. Derfor se, jeg vil lægge dem paa mit lam og tage dem fra dig — tro du det; thi gjør du det, saa er du fri fra synd.

Synden kan kun være paa et af to steder, enten er den hos dig; saaledes at den ligger paa din nakke, eller den ligger paa Kristus, det Guds lam.

Ligger den paa din ryg, saa er du fortabt, men dersom den ligger paa Kristus, saa er du fri og bliver salig. Vælg nu, hvilket du vil af disse to. Gjør lov og ret skulde synderne vist nok været blevne liggende paa dig. Men af naade er de kastede paa Kristus, lammet. Ellers, dersom Gud vilde gaa ikke med os, var vi forløstne. (Luther.)

Paa kristelige gravplads.

Paa kristelige gravplads bør korset være et hovedsymbol. Det staar som vidnesbyrd om den kristnes feier i døden, som hans haab paa evig forløsning.

Men hvor sjelden finder man det hertilkomende endog paa lutheriske kirkegaarde? Derimod ser man ofte gravene udstafferede med ganske intelligen- eller endog ligesom hedenste figurer og symboler, saasom urner, afhuggede træstatuer o. l.

Ogsaa indskrifterne paa gravmalerne lader det ofte vort om det er et Guds barn eller en vantro, som ligget begravet under dem.

Hvor godt gjør det ikke, naar man paa gravstenen saar læse et skriftord eller et salmevers, der udtrykker den tro og det haab, som bejlede den dengangne kristen og dem, som satte ham dette minde!

Saadanne gravmaler er ogsaa for dem, som besøgt kirkegaarden, stumme og dog talende vidner om kristentroens herlighed.

De kristne bør holde borte fra sine kjæres hvilested alle hedenste symboler og alt det krams, som dikteres af moden, og holde fast ved de skikke, som er nedarvede fra vore fromme fædre. (B. i A.)

Ved Jesu kors.

Synden laa baade i og paa den røver, som ikke vendte sig til Jesus, medens den var borttagen fra den røver, der i troen vendte sig til ham. Bistof havde han synden i sig, men han saa hen til ham, der havde taget verdens synder paa sig, og som derfor var hans og alle troendes rejsfærdighed og helliggjørelse.

Dette kors er fremdeles det, som deler verden. Vi er alle syndere, hvad ogsaa begge røverne var. Paa den ene side er der fælske syndere, paa den anden side er der syndere, som ikke er fælske.

Paa den ene side er de, som tror, hvad Gud har sagt i sit hellige ord; paa den anden side er de, som ikke tror, at Jesus er deres frelser.

Paa den ene side er de, som har synden inde i sig, men som ikke har nogen synd paa sig, da de i troen lagde den fra sig paa den stedsfortrædende syndebærer; paa den anden side er de, som har synden baade i sig og paa sig. —

Og alle mennesker i verden dør, som ogsaa disse to røvere. Ingen er nogeninde død eller vil nogeninde dø uden at der er synd i ham. Ethvert menneskes navn er synd, naar han dør.

De to paa Golgatha hed røvere til deres sidste aandedræt; men den ene døde som en fælsk røver, den anden som en usalig.

Den ene del af menneskene dør som benaadede og fælske syndere, den anden som ubenaadede.

Den ene dør med synden hængende paa sig og synker under dens vegt ned i et stråkeligt helvede, den anden del dør, uden at synden henger paa dem, og er evig hos Herren.

Du maa annamme frelsen som den bodfærdige og troende røver paa korset. Han kunde ikke gjøre nogen gerning for Gud; thi begge hans hænder var fastbundne. Han kunde ikke løbe paa Guds buds, da hans fødder var fastbundne.

Og førend du staar stille og gjør det levende for din sjæl, at der er nagle gennem al din selvretfærdiggjørende gerning, og modtager frelsen for intet, idet du ved, at du er fælsk, blot fordi Guds ord siger det — førend dette sker i troens hengivelse, bliver du ikke fælsk eller saar rejsfærdighed, som gjælder for Gud.

Naar vi derfor er i syndens og dødsangst — og „vel med rette, thi vi saar det, vore gerninger har fortjent“ — da bør vi læse vor udvælgelse i Jesu vunder og trøste os med den hellige Bernhards ord: „Min Herre Jesus har en dobbelt ret til himmelen; først har min Jesus ret til himmelen saasom han er Gud Faders evige, ubaarne søn; denne ret til himmelen holder min Jesus for sig selv.

Dernæst har min Jesus ret til himmelen, saasom han ved sin dyre fortjeneste og uskyldige lidelse og død har forhvervet himmelen.

Denne ret til himmelen har Jesus skjænket mig. — Saa tilegner jeg mig min himmelen og det med den allerførste ret.“

Denne dybe, fælske grund trænger vi; thi jeg maa sige: „Naar jeg har levet paa det allerbedste, saa er jeg dog for mit levnets skyld skyldig til evig fordømmelse.“

(Zandendi A.)

Til Golgatha.

(Gjør pastor Bush.)

Men som det er med Jesu liv, at aldrig var det blevet et frelsens liv, dersom det ikke var født „til Golgatha“, saaledes gjælder det os mennesker, dig og mig med, at aldrig bliver Jesus os en frelser og hans liv og gerninger os til frelse, dersom ikke vor livshistorie saar afsluttet med overkristen „til Golgatha“, ja dersom det ikke bliver vort livs grundtone.

Det er sandelig ikke nok til frelse, at vi sit plads der, hvor vi hørte Jesu ord, lærte dem bedre og bedre at forstå og ved dem fik bedre forståelse af mange ting, og sandelig er det ikke nok til frelse, sandelig har vi ikke bel i Jesu frelse fra synd og død og satans någ, fordi vi endnu tager hans ord

for os og endnu sætter os i forsamlinger, hvor hans ord lages frem for tanker og hen til hjerte og samvittighed.

Og sandelig er det ikke nok til frelse, at vi fik se hans kjærligheds stikkelse, fik se ham som den barmhjertige samaritan, som han fandt mennesket liggende i sin smerte og i sit blod, stanset paa sin vej, da maalet for hans stræben ikke kunde naaes, og at vi fik se ham bøiet over den hjælpeløse og gydende lindring til smerte og lidelse til saar, for derpaa at føre ham til herberg og fuld helbredelse, og at vi fik se denne herligheds stikkelse saadan, som ordet tonede igjen i vor egen sjæl: „gaa hen og gjør ligesaa.“ ja tonede saadan, at vort die blev opladt til at se dem, der ligger i smerte, stansede paa veien, saa de ikke kunde naa maalet for deres stræben, og at vi fik bøiet os til de trængende og fik gydt lindring til deres smerte og fik bragt lægebrug til deres saar, ja fik hjulpet til herberg og helbredelse.

Sandelig er det ikke nok til frelse, om vi saa din livshistorie fik et langt afsnit: der havde hjemme under denne overskrift: „Lære under Jesu Kristi ord.“ og om ogsaa livet fik et smukt afsnit med overskriften: „Kjærlighedens efterfølgere i Jesu fodspor.“

Nei frelse ved Jesus naar mennesket kun, naar det saar plads til det afsnit: „Til Golgatha“, ja naar det ikke blot bliver en overskrift over et enkelt afsnit, men bliver grundtonen i hele livet: „Til Golgatha.“

Derfor siger Herrens hellige, Gudsfolket paa jorden: Herren være lovet for den naadesfulde daab, thi vi, saa mange som er døbt med Jesu Kristi daab, vi er førte „til Golgatha“, vi er døbt til Golgathas store, velsignede naade: „forløsningen ved hans blod, nemlig syndernes forladelse“ (Kol. 1, 14.) — Eller vide I ikke, at vi, som er døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død (Rom. 6, 3.) Sandelig er vi ikke blot satte ind i discipelskøtten med forpligtelsen til at holde, hvad mesteren har befalet os til at gøre, mesterens gjerninger; men vi er først og fremst døbt til mesterens død, saa vi kan være delagtige i de helliges arbejder: syndernes forladelse, liv og salighed for Jesu døde og blods skyld.

Og blev det end saa for os, for dig og mig, at vi engang i døbsvandet sættes „til Golgatha“, saa gjøldes det af os at huske, at „syndernes forladelse,

liv og salighed“ beholdes kun, naar vort levnetsløb med alle de toner, der klinger igjennem det, har som sin dybe grundtone dette: „til Golgatha“. „De, som hører Kristus til, har korsfästet kjødet med lyst og begjæringer“ (Gal. 5, 24.) Herrens venners liv er en daglig vandring ad Golgathatil, ikke blot for at øse dybere af Golgathas naades hav, men ogsaa for at saa korsfästet daglig det seige, gamle menneskes liv.

Hvor var det godt, kjære læser, om du i dette øieblik blev stille overfor det spørgsmaal: er du paa livets rejse naaet „til Golgatha?“ saa du lærte med hjertes tro at øse af den naabede naades kilde, der flyder derfra med syndernes forladelse, liv og salighed, og er du paa den livets rejse, der daglig gaar „til Golgatha“, for at saa dit eget, alt dit eget korsfästet, al egen vilje, al egenraadighed, alle dine synders lyst og begjæringer. Sandelig, derpaa beror vor frelse ved ham, der blev ført „til Golgatha“ for os, men derved er ogsaa naaet, hvad hedninger begjærede og israel stræbte efter, og hvad der kies af alle dem, der tror med Jesu Kristi tro: den fulde forløsning og Guds fulde velbehag.

Bort arbejdsfelt.

Tacoma.

Substjeneste i Syd Tacoma kl. 3 p. m. palmesøndag den 8de april.

Sjærtorsdag aften holdes alleregangsgudstjeneste kl. 8 i Vor Frelsers kirke.

Kvindeforeningen i Vor Frelsers menighed møder ikke før tirsdag den 26de april, paa grund af, at næste møde vilde falde paa Sjærtorsdag.

Ungdomsforeningen, „Concordia“, har besluttet at have en underholdning onsdag aften den 18de april, hvortil alle er hjertelig velkomne.

Vi har med stor tilfredshed sidet og seet paa vore kjække Parkland gutter gaa af med seiren hver eneste gang, de har mødt modstandere i „Basketball“ i aarets løb. Nogle af disse unge athleter er Ljämper at se til; men hvilke og mange er de ogsaa, saa selv et „picks team“ fra Seattles bedste spillere maatte bide i græsset her en kveld.

Naar vi ved, at vedkommende ogsaa gjør sine sager godt i sine klasser, saa har vi god grund til at gratulere dem med deres bedrifter. „En sund sjæl i et sundt legeme“ er en god motto for studenter.

Hr. Olaf Stornes og miss Lena Dahl ægteviedes i hr. Hagens hjem i Edison lørdag aften den 31te mars af past. Preus. Miss Dahl har længe været virksom i Vor Frelsers menigheds ungdomsforening, og mange venner ønsker dem nu tillykke — baade brud og brudgom.

Kirkeforet har nu faaet sangerhestet for sangerstevnet i Silvana i hænde. Vi er alle hr. H. P. Sæther, vort forbunds hovedberigent, megen tak skyldig for alt hans stræv med at saa sangene mimeograferet og hestet i en saamul form. Lad os nu alle, baade her og andre steder, vise vor takskyldighed ved at lære sangene rigtig godt.

I Syd Tacoma organiseredes sidste søndag en menighed. Den begynder med tre familier, men der er godt haab om, at den vil vokse omtrent ligesaa fort som Kvindeforeningen. Lad nu enhver af os gjøre, hvad vi kan, for at samle de mange norske paa denne kant om Guds ord. Menigheden vil midlertidig betjenes af Vor Frelsers menigheds prest.

Advokat E. L. Nelson fra Ballard var forleden i Tacoma og saa sig om. Han glædet bl. a. søndagsskolen i Vor Frelsers kirke med sit besøg. Da en af lærerne var fraværende, blev hr. Nelson dieblikkelig sat i virksomhed. Han har mange aars erfaring som skolelærer og omfatter de smaa med dyb interesse og kjærlighed. Han havde ogsaa, ligesom alle, der ser vor nye kirke, høie lovord for den, som har opført og indredet den.

Seattle.

Tredag aften den 23de mars gaves en underholdning i kirken for at skaffe midler til at betale for pianoet, som det er besluttet at anskaffe. Der har længe været idel trang til et saadant instrument. Det var de to ungdomsforeninger, (den norske og den engelske) og Kvindeforeningen, der foretog arrangementet. Først gaves et

righoldigt program oppe i kirken, bestaaende af musik, sang og deklamation. Derefter gik forsamlingen ned i basementet, hvor kvindeforeningen opvartede med kaffe og kage. Den norske ungdomsforening havde opstaaet en saterhytte i et hjørne, hvor der folgtes frunkager, rosettekager, osv. Den engelske ungdomsforening havde ogsaa en smagfuldt dekoreret bod, hvor der folgtes hjemmelavet sukkerlödi (candy). Det hele var vel arrangeret. Tilstedede var vel den største forsamling, der nogensinde har gjeftet kirken ved nogenstid anledning. Gangene var fyldt af folk, der maatte staa, og hver eneste krok og sted, hvor et menneske kunde saa plads, var optaget. Der bliver da ogsaa et klækkeligt overskud til pianoet, da der omtrent ingen udgift var. Det piano, man har tænkt at kjøbe, benyttes ved denne anledning.

Overskuddet bliver omtrent \$115.

Søndag eftermiddag den 25de mars var der glæde i et af Seattles hjem, idet de tre yngste børn i familien da blev døbt. Det var Lillian May, 7 aar, Arthur Opmond, 6 aar, og Richard Bruce, 3 maaneder, alle børn af Steve Johnson og hustru. Paa samme tid døbtet Henry Cecil, søn til Oliver og Mary Olsen, 2½ aar gammel. Den høitidelige handling forettedes i det engelske sprog af past. Stub i overvær af forældrene, fadderne og flere venner. Gud holde disse smaa trofaste i deres daabspagt.

Lørdag formiddag rejste Louis Larzens 5 smaa børn til østen, sammen med deres kusine miss Hatlestad fra Norway Lake menighed i Minnesota, der var kommen herud for at indtage en moders plads for de smaa. Moderen døde sidste høst, og da faderen var et daarligt menneske, trængte nok de smaa til opsyn. For en maanedes tid siden forlod faderen hjemmet for godt og bidrog intet til deres ophold, saa alt de havde at leve af var det en liden gut paa 10 aar kunde tjene ved at sælge aviser. Venner kom dem dog til hjælp, saa de led ingen mangel. Men dette kunde ikke gaa i længden. Vi fik da paa retslig maade børnene frataget faderen, folgte alt i huset og fik det resterende beløb til billetter fra „County Commissioners“. De skal nu til slægtsager i østen, som har lovet at kage sig af dem.

Det bliver vel tungt for de smaa at maatte skilles; men det er ulige bedre for dem og deres fremtid, end armoden her i Seattle og faderens flette eksempel. Tre af børnene har været skiftige i søndagskolen og den bidrog da ogsaa \$5.00 til den gode sag. Gud se i naade til de moderløse (og nu ogsaa faderløse) smaa.

Politiet følger efter faderen, der foruden at drille og forlade sin familie, ogsaa har gjort sig skyldig i underflåd.

Ballard.

Miss Anna Brevik er betænkelig syg i Los Angeles. Hun har mange venner i Ballard og Seattle. Hendes adresse er 110—Normandie, Los Angeles, Cal.

I Ballard bliver der konfirmation søndag den 13de mai. Der er iaar, som sædvanlig, baade engelsk og norsk klasse.

Mr. Butler og familie skal til Canada, hvor de har taget land og skal blive farmere. Nogle venner var forleden samlede og overraskede mrs. Butler. De forærede hende en korbjelde og mellekrak. Kvinden gav hende et sæt sølvkniver og gaffer.

Miss Glida Solver er kommet tilbage fra hospitalet i Seattle, hvor hun underkastede sig operation for blindtarmbetændelse. Det gik heldig. Hun var under dr. Walkers Chistensens behandling.

De Pedersen var forleden i Ballard. Han kom fra Parkland, hvor han har studeret i vinter. Han var meget vel tilfreds med skolen og talte vel om den.

Flere folk fra Ballard har i den senere tid besøgt Parkland. Alle taler de om, hvor vakkert skolebygningen er bleven efter den nye foretagne reparation. Dr. Sinar Finland siger i „Tacoma Tidende“, at den har det vakreste „Reception-room“ af nogen skole paa kysten. Og deri har han visseelig ret.

Mr. og mrs. Arthur Egdtvet glæder sig over en vakker liden pige, som kom til dem den 19de marts. Mr. Egdt-

vet er takserer for menighedens skoleboard, og vi haaber, at den lille nijs Egdtalt om nogle aar vil højte velsignelse af det sträv, som hendes fader nu har for vor skole.

Kirkeforet har det travelt med at indøve hymner til paaste. Flere mødre har talt om, at de vil bringe blomster og præde kirken. Kirken kan aldrig blive for vakker for paastehøitiden.

Silvana.

Mandag den 26de marts havde Zion's menighed i Silvana møde til at forhandle om menighedsstolen. Spørgsmaalet blev mødt med megen velvillighed, saa at udgiften til at faa menighedsstole igang til høsten, synes at være meget god. Foreløbig blev det paalagt skolekomiteen at erklynke sig om, hvor mange børn man kunde gjøre beregning paa og hvor meget det vil koste at indrede skolehuset med det nødvendige inventar. Da man paa grund af distansen ikke kunde gjøre beregning paa at faa alle menighedens børn, blev det besluttet at holde en maaned religionsstole i hvert af de to distrikter, Norman og Upper Island, til sommeren. Det blev ogsaa besluttet at faa skolehuset indviet under synodemødet.

Kvindeforeningen mødte hos mrs. Jver Furness torsdag eftermiddag den 29de marts.

Silvana band havde en vellykket koncert paa peoples hall sidste lørdag aften. De optraadte for første gang i sine nye uniformer.

Formand L. C. Fos holdt et foredrag over nordmændenes opdagelse af Amerika for ungdomsföreningen søndag aften. Paa formiddag prædikede han i kirken.

Mark Kimes fra Benson Co., N. D., som for en tid siden købte Nuds farm ved Norman, har nu bosat sig der. Vi ønsker ham velkommen og haaber, at han ogsaa vil tage del i menighedsarbeidet ved at slutte sig til os og menighed.

Sidste søndag blev de gamle ploner, mr. og mrs. Jver Furness, overraskede paa en hyggelig maade af na-

boer og venner. Efter gudstjenesten tog man sine „lunch baskets“ med til hädersgjesterne og overrakte dem en pen liden gave. Vand-gutterne opvartede med musik.

Sangerfesten i Silvana.

Sangerfesten for Pacific distrikts sangerforbund tænkes afholdt i Silvana, Wash., under synodemødet i sommer. Der er indmeldt 136 stemmer, og musikken er trykt og sendt til de respektive kor.

Der er endnu flere kor, som ikke har ladet høre fra sig. Saadanne bør straks melde sig til underiegnede. Vise stemmer, der ikke tilhører noget kor, kan faa musikken og faa være med ved at melde sig itide.

Lad nu alle tage kraftig fat, at dette stevne kan blive til velsignelse for vort lutheriske kirkesfolk og andre, og oparbejde forstaaelse af og kjærlighed til vor deilige kirkesmusik. Sid det ogsaa kan blive en spore til forbedret menighedsfang.

H. A. Stub, form.

1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Kelso.

Fra Kelso, Ore., berettes, at man nu har besluttet at bygge en liden kirke. J. L. Gri har lovet fri byggetomt. Om man ønsker nogen oplysning med hensyn til landet, hvoraf der siges at være meget tilsalgs endnu paa disse kanter, kan man tilskrive J. L. Gri, Barton, Ore. N. F. D. 2.

Genesee, Idaho.

Søndag den 25de marts paabegyndte jeg arbeidet i et nyt strög, nemlig oppe i omegnen af Joel og Howell, Idaho. Paa opfordring prædikede jeg da i Miller skolehus. En noksaa talrig forsamling var mødt. Gudstjenesten holdtes paa engelsk. Efter gudstjenesten tilkendegav flere sit ønske om, at arbeidet skulde fortsættes, og næste gudstjeneste bestemtes til søndag den 22de april. Herren velsigne arbeidet.

D. C. Hellefson.

Camano og omegnen.

Mrs. Fransine Borgejon paa Camano den 22de marts gammel og måt af dage.

De sidste 18 aar har hun lidt af nedfaldslyge. Skjönt altid taalmodig i sin lidelse, har hun dog inderlig

længtes efter at faa fare herfra og være med Jesus. Nu er hendes ønske opnaaet. Stille og med bön paa sine läber, opgav hun aanden.

Begravelsen fandt sted fra Camano kirken lørdag den 24de under stor deltagelse. Past. Tjernagel forrettede.

Peder Gundersen har kjøbt vaaningshus i Mt. Vernon. Han agter at flytte af farmen og ind til byen for at bo.

Sidste søndag jaes baade mr. og mrs. Martin Gundersen i Skagit kirke. De er hjertelig velkomne tilbage fra Syd Dakota.

Fra Teller, Alaska.

1ste januar 1906.

Kjære „Herald“.

Heroppe i det kolde norden feirede vi ogsaa jul. Om ikke vort juletræ var grönt, saa var det alligevel et vakker træ. En af gutterne satte det sammen af en træstamme og grene af „the arctic willow.“ Vi havde julelys og stjerner og gaver og godter, og vi hørte det samme julebudskab, som alle kristne hører.

Juleaften var vi alene. Vi er 36 i familien og da kunde vi netop faa plads i skoleaärelset, som er 11x15 fod.

Den næste morgen begyndte de indföbte, som bor rundt om her, at komme. Nogle af dem kom fra en liden landsby, som kaldes Mary's Igloo, omtrent 60 mil borte. De var komne til Teller juleaften. De blev først bevariede med middag, da det var omtrent klokken halv tolv, da alle var samlede. Der var godt 125 fremmede. Juletræet havde vi nu flyttet ind i et stort „store-room“, hvor det ikke er varmt. De fremmede havde sine skindklæder paa, og børnene her var i pigernes værelse, som stöber op til det store værelse. De kom ind, naar de skulde synge og deklamere. Pastor Brevig holdt da først en juleprædiken, og siden havde vi børnenes program. Hver gang børnene var inde sagde de indföbte: „Thank you.“

Efter at festen var slut, rejste de, som ikke havde far lang vei hjem. De andre var her over natten. De laa paa gulvet saa tæt pakket, som de kunde, i skoleværelset, i gutternes værelse og i pigernes. Nogle saa laa i det kolde værelse, hvor juletræet stod.

Anden juledags formiddag blev 31

døbte, og paa eftermiddag var der 35 som gik til alters.

Næsten alle reiste nu hjem. Vi var ganske trætte efter alt dette stræv, og mrs. Brevig, som havde madstellet paa sine skuldre, var ikke rigtig frisk.

Dette første syn af de indfødte, som kom frem for at døbes, var en oplevelse, som jeg aldrig glemmer. Det var noget saa underligt høitideligt ved det. De lyttede saa opmærksomt som om de ikke ønskede at tabe en eneste stavelse af det, som blev sagt. Da pastor Brevig tilslut sagde dem farvel og ønskede dem tillykke, lagde han til, at han vilde prøve at gjøre et par ture op til Mary's Igloo og en anden landsby omtrent halvveis saa langt borte. De blev meget glade og gryntede sin tilfredshed, saa det havde god skik. Mary's Igloo-folkene har talt om at bygge sig et stort hus, som skal være til at holde gudstjeneste i. De er ganske mange og det er vanskeligt at holde gudstjeneste i et af deres smaa huse.

Alle de indfødte heromkring er meget begjærlige efter at høre og lære.

Igaar, nytaarsaften, var her daab og altergang for dem, som bor nær. Der var 59, som blev døbt paa formiddag. Iblandt dem var der 7 af børnene her ved stationen. Om eftermiddagen var der 38, som gik til alters.

Alle de indfødte heromkring ser op til Brevigs som til en mor og far, og det har de grund til. Noget af dem havde ikke set Brevigs, siden de kom her sidste gang, og det var rørende at se, hvor glade de var.

Starlagensfeberen raaser i Nome. Den skal være ganske ondartet og nogle er døde af den. Vi haaber, at den ikke kommer ind iblandt de indfødte, da de ikke kan tage de forholdsregler, som de hvide folk kan. Det kom til at blive værre end den gang, de havde mæslingerne.

Vi har haft en god vinter indtil denne tid. Det har ikke været mer end 28 under nul endnu. Der er ikke mere sne end netop til slædeføre. Det er morsomt at kjøre med ren, naar man er klædt i skind fra top til taa og sidder indpakket i en sovesæt.

En søndag eftermiddag havde Thelma Brevig og jeg den fornøielse at kjøre ud til renhjorden, som var en tre eller fire mil herfra. Det var rigtig et vakkert syn, at se alle de horn og fødder bevæge sig. Der var mellem 800 og 1000, sagdes der.

Brevigs hilser til alle venner og bekendte, som læser dette.

Vi lever alle godt og er friske og fede.

Venligt hilser til alle fra
Eders
Jørgine Enevold.

Bekjendtgjørelser.

Kredsnoide.

Om Gud vil møder Puget Sound kreds af Den norske synode i Fir, Wash., past. H. M. Tjernagels kald, 15-17 mai. Mødet begynder med altergangsgudstjeneste kl. 10 formid.

Program.

1. Ingen kan kalde Jesus herre, uden ved den Helligaand (1 Kor. 12, 3). Ref. H. M. Stub. Supl. J. D. Dale.

2. Paa hvilke maader bør de kristne modarbejde drukkenstabslasten? Ref. A. O. Bjerke. Supl. D. J. Drbal.

3. Brugen af alterens sakramente. Ref. B. Harstad. Supl. L. E. Fosb. Abningsprædiken Dve J. H. Brevs. Skriftestale M. A. Christensen.

J. D. Dale, sek.

Tacoma.

Vor Frelser's evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn. Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Dve J. H. Brevs, pastor
1701 So. J. St. Tel.: blad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. M. Stub, pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7733.

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds
Vaughan & Morrill Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Program

for Pacific distrikts prestekonferens 1906.

Første dag.

1. Betragtning (Tit. 1, 7). Ref. past. B. Harstad. Sup. past. D. Eger.

2. Bør kristne forældre sende sine børn paa religionsløse skoler, og kan en kristen med god samvittighed være lærer i saadanne skoler? Ref. past. D. Grønberg. Sup. past. J. Johansen.

Anden dag.

1. Betragtning (1 Pet. 1, 17-19) Ref. past. D. M. Holden. Sup. past. J. Blåttan.

2. Pacific Herald og casualia. Ref. kom. for udgivelsen af P. H.

Tredie dag.

1. Gregese over Gal. 2, 16-18. Ref. past. P. N. M. Carlsson. Sup. past. B. Harstad.

2. Den rette brug af den menneskelige fornuft i ublæggelsen af Guds ord. Ref. past. D. H. Naberger. Sup. past. N. B. Xavier.

Fjerde dag.

1. Johannesevangeliet, dets ågthed og indhold. Ref. past. E. W. Elensrud. Sup. past. E. J. A. Nielsen.

2. Casualia, valg paa embedsmænd osv.

Femte dag.

1. Gregese over 1 Kor. 3, 11-13 (engelsk). Ref. past. H. M. Stub. Sup. past. A. O. Bjerke.

2. Prædikenforberedelse og prædikenmaade. Ref. past. D. J. Drbal. Sup. past. J. D. Dale.

Sjette dag.

1. Homiletisk ublæggelse af lektion paa første pinsedag. Ref. past. L. W. Sørensen. Sup. past. D. Hagoe.

2. Hvad kan gjøres for at jalmefangen i vore menigheder kan bli bedre? Ref. past. H. M. Tjernagel. Sup. past. W. A. Larsen.

Merk: Referat bør indsendes skriftlig, om vedkommende referent forhindres fra at fremmøde.

Sam Crow House Furnishing Company
Complete udvalg af
Møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.
SPOKANE WASH.
Tel. og omr. Main 244

"PACIFIC HEROLD"

...er fylbt med...

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertisementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertisementer.

De fleste blade søger de avertenderes gunst og gavn mere end læernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

"Pacific Herald"

Søger sine læeres gunst og gavn og haaber at berige dem med usfortrængelige skatte, som møl og rust ikke fordærver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

Parklandnyheder.

— S. Simlunds nye hus er nu snart færdig for plastring.

— I den senere tid har vi haft deligt, solblankt veir, og alle har det travelt med vaaraarbeidet.

— D. Cultom og Cecil Haakonson har allerede begyndt med at lægge grundmuren til den nye kirke.

— Der gaar rygter om, at street car compagniet vil slaa ned „faren“ mellem Spanaway og Tacoma.

— I Broct Johnsons godtgjælsbeholdning i forrige no. stod: 1/2 section i section 10, skal være i section 20.

— Mr. Lars Opstad rejste forleden uge til Dids, Alberta, for at se sig om efter land. Mr. Funkley er ogsaa rejst til Alberta i samme erinde.

— Samuel L. Linn flytter denne uge ind i sit nye hus. Mr. Halvorsens hus, hvor Linn har boet, siden han kom til Parkland, skal tages i besiddelse af en lyst familie.

— Miss Marie Olson fra Genesee, Idaho, som sidste sommer graduerede fra vort Normal kursus, har det nu travelt med at holde skole ude paa landet. Hun har otte elever.

— Mr. T. Samuelsons lille gut Seymour, som for et par uger siden skar sig farligt i det ene bue med et stykke glas, er nu i bedring og kommer ikke til at miste synet, som man i førstningen frugtede for vilde blive tilfældet.

— Mr. Ludvig Larsen, som graduerede fra vor skole i 1904 og senere tilbragte et aar som bestyrer af barnehjemmet ved Teller, Alaska, har i disse dage besøgt gamle venner. Mr. Larsen agter i juni maaned at gjøre en tur til Alaska.

— Mr. Emil Norman fra Stavanger, Norge, der har tilbragt et aars tid herude paa kysten, aflagde nylig vor skole et venligt besøg. Raget mr. Norman er noksaa vel fornyet med Amerika og amerikanske forhold, og agter han dog i en nær fremtid at rejse tilbage til det gamle land for at bo-
ste sig. Han oenter at komme hjem i betids til at fejre 17de mai for sidste gang og tillige den 7de juni for første gang.

Pacific Distrikts Prester.

Alberg, O. H., Parkland, Wash.

Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, N. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.

Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.

Dale, J. O.,
Silvana, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 1663 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.

Hørstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Hellikson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Karison, W. A., Livermore, Cal.

Nielsen, C. J. D., by 5, Haywards, Cal.

Reite, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skattebøl, O., Parkland, Wash.

Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.

Stensrud, E. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

White, N. O.,
Silverton, Ore.

Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Blege og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - IND. 7285

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANUSRUUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og
Udstyrsartikler,

—samt—

Gutteflæder fra 3 Mar til 19 Mar
gamle.

Rigt Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Børneste Hus ved det nye Bondingskæb for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
nær træffes i Pilgrim-hus og
saa Emigranterne bi med
Raad og Daad.

Bolt, som kommer fra Vesten, kjører med Bolt
Line Street car lige til Døren.

Pacific Lutheran Academy and Business College

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dnygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Beskyrelsen gaar ud paa, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bestrængelserne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokst sig ind i forholdene herude, og har saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific-kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa de første maaned skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder seks forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et østere kursus for indvandrere.

Skvad det koster. Skolepenge, b. l. l. og bøger for ni maaned beløber sig til omtrent \$150.00. Winterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv efter fa alog.

Adresse: N J Song,
Parkland, Wash.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger,
Hæftestiller, Skolebøger, nye norske
Dobebøger, Fortællingsbøger, m. m.

Dnabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers,
Sundayschools and Libraries.

Billetter følges med alle første klasses
Linier til og fra Europa. „Drafts“ og
„Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra
Norge med eders Doktors Recepter
samt for norske Familie Me-
diciner af alle slags — saasom.
HOFMANSDRAABER, NAFTA-
DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til
at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. om-
gaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1ste Ave. Hj. Pike St.
SEATTLE. Wash.